

1867-12-06

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Wien

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Keywords:
Social life

SUMMARY

Another letter from J. C. Jacobsen on character and responsibility. He also informs about the life in Copenhagen and whom he has visited.

TRANSSKRIFTION

d 6 Decbr 1867

Kjære Carl!

Det er mig kjært af dit Brev fra 30 t Novbr som jeg modtog idag, at see, at der idetmindste er eet Punct, hvori vore Anskuelse mødes, nemlig deri at Du søger en Ansættelse, hvor Du kan have Leilighed til at anvende det Lærte og tilegne Dig det saaledes som man kun gjør det, naar man har Følelsen af et paahvilende Ansvar. Om Indflydelsen paa Characterens Udvikling vil jeg ikke tale, thi det forstaaer Du endnu ikke tilfulde. Jeg har heller ikke Noget at indvende imod at denne Ansættelse gaaer forud for Studiet i England. Dette udtalte jeg allerede i mit forrige Brev, at Du selv bedst maatte kunde beømme. Du vil ogsaa af mit Forrige see, at jeg var belavet paa, at Du ikke strax med Glæde vilde omfatte den Udsigt til en selvstændig Livsstilling, som jeg stillede i Perspectiv. Dette kan saameget mindre forundre mig, som det har kostet mig selv megen Overvindelse og lang og gjentagen Overveielse at rive mig løs fra Drømmen om en anden Ordning

i hvilken jeg saae Dig som min videnskabelige Medarbejder.- Men nu, efter at mine Øine ere blevne opladte, kan jeg rigtignok ikke andet end undre mig over, at jeg saa har lidt har brugt min Eftertanke og min Erfaring. Den sidste har Du vel ikke, men din Tanke vil dog snart sige Dig, at Du som moden Mand ikke vilde befinde dig heldigt stillet under en Fader, der er vant til at lede og styre Alt efter sin egen Overveielse, især dersom det maatte blive mig forundt at leve og bevare min Aandskraft i en længere Aarrække. Tidligere har jeg neppe dvælet ved denne Betragtning og naar den flygtigt er fremtraadt, har jeg slaaet den hen med den Forestilling, at jeg, naar Du var bleven en fuldmøden Mand og en dygtig Brygger, kunde "trække mig tilbage fra Forretningerne", som det hedder og da nok vilde finde paa en eller anden Beskjæftigelse.- Men jeg indseer nu klart, at jeg ikke er skikket til at trække mig tilbage fra en tænkende styrende Virksomhed og at dette vilde være det Samme, som forsætligt

at gjøre Ende paa mine Dage.- Jeg duer ikke til at syle. Kun ved en levende Anstrængelse kan min Aands Kraft holdes oppe og af den er Legemets Afhængig.- For Alvor at begynde paa noget Nyt, dertil er jeg nu for gammel. Den Eneste, med hvem jeg har talt om denne Sag - da han spurgte mig derom - Frantz Djørup, undrede sig meget over, at jeg nogensinde havde havt anden Forestilling. Han udtalte i samme Anledning, at "nu maatte Carl da være rigtig glad" hvortil jeg kun kunde svare: "Gud give at Du gjætter rigtig".- Jeg forstaaer ikke din Uvished om "til hvilket Maal jeg vil opfylde andre Ønsker", thi jeg har dog baade ved Afreisen og senere sagt Dig, at naar Du havde opnaaet den fornødne Dygtighed til at indtræde i en selvstændig Stilling og samtidig erhvervet den fornødne Modenhed og Menneskekundskab - til Dig selv og Andre - saa - men ogsaa først da - kunde jeg med rolighed see Dig tage en for dit hele Liv vigtig Beslutning, uden Frygt for at Du senere skulde fortryde den.-

Disse Betingelser haaber jeg, som jeg sidst sagde Dig, ville være tilstede naar Du har naaet en Alder af 28 Aar og har benyttet dine Lære - og Prøveaar godt saaledes som jeg antydede og som Du ogsaa selv til min Glæde viser stor Lyst til. x)- Naar Du kommer hjem saaledes forberedt og prøvet i Livets Skole har jeg gjentagende sagt Dig, og siger det atter nu, vil og bør jeg lade Dig selv raade for dine Handlinger og iøvrigt hjælpe Dig saavidt jeg formaer til at grundlægge en selvstændig Livsstilling. Af mit forrige Brev, saavel som af dette vil Du let kunne slutte, at jeg under ingen Omstændigheder kan give mit Samtykke til at din uforstyrrede Udvikling og Prøvelse afbrydes ved et Besøg i Hjemmet før Prøvens Tid er omme. Det vilde være stor Synd imod Dig og imod en Anden. Lad os derfor ikke tale mere derom.

x) Hvad der er at lære i England af Brygning, Gjæring og Maltning bliver næppe lært paa 1 Aar, endsige paa ½ aar. Det er derfor ligegyldigt paa hvilken aarstid Du begynder.

II

Jeg vilde ikke gjerne skrive før jeg havde modtaget dit Svar paa mit sidste Brev, men jeg havde dog i hvert Fald skrevet i Aften, da din Moders Hoved og Øine ere noget skrøbelige og hun derfor

havde anmodet mig om, at lade Dig vide hvor-ledes vi have det.- Hendes nerveuse Hovedpine er som sædvanligt en Følge af Søvnløshed og af den periodiske Uregelmæsighed i Blodets Bevægelse.- Dertil har det ogsaa Bidraget, at vi i den sidste Tid have været meget paa Farten; i forrige Uge hos Lind's, Rothes, M. Djørup's og i denne Uge hos Jerichau's, Vogelius, J. Steenstrups og Fr. Djørups. Jeg var desuden i forrige Uge hos Krieger, hvor jeg som sædvanligt traf Fru Heiberg, hvem jeg havde den Ære at føre til Bords. Det var en høist interessant Aften. Næsten ligesaa interessant var Aftenen hos Jerichaus i Deres nye Bolig - forhen Thorvaldsens's - paa Charlottenborg. Vi traf der, foruden R. Nielsen, Gade, H. C. Andersen, Marstrand, Worsaae ofl., samt en fransk Kustnerinde, Declamatrice, Madme. Ernst, som foredrog flere Digte

og Stykker af Dramaer paa Fransk. Hun staaer i dramatisk Foredrag fuldkommen ved Siden af de bedste Kunstnerinder paa Theatre francais.- Jeg har ogsaa hørt hende i Casino.- Disse Foredrag have givet min Higen efter atter at begynde paa mine franske Øvelser hos Arland en forøget Styrke og jeg haaber i næste Uge at kunne tage fat derpaa. Jeg kan mærke paa mine franske Breve, som jeg endnu af og til maa skrive, at jeg er gaaet tilbage i Sommer.- Jeg hørte saaledes en Koncert som Foreningen "Fremtiden" gav i det nye zoologiske Museums store Hal. Den tog sig fortræffeligt ud ved Lys og Hansen vilde have glædet sig ved at see den og høre den Tilfredshed som Alle, der saae den, lagde for Dagen.- Hermed maa jeg slutte. Hilsen fra os Alle
Din hengivne Jacobsen

Tak for de lovede Prøver.

Jeg skal sende de forlangte.

i venstre margin]

Fra Gloxin har jeg faaet 4000 (pundtegn) Humle, men endnu ikke prøvet den.

++ 6/67 ①
12

C.M.

6 Decbr 1867.

Kjære Carl!

Det er mig Giest af dit Brev fra 30.
Novbr. som jeg modtog idag, at se, at det
indholdende er ret fint, som man kunde
altså vide, navnlig deri at du søger en
Ansættelse, som du kan gøre Lærling til
at erindre det Læbe og tilgode dig det saaledes
som man sin gjæd det, naar man ser Lærling
af et paa sinde Ansættelse. Om Lærling
den Ansættelse indvillig vil jeg ikke tale,
di det forstaaes du ender ikke tilfældet.
Jag kan heller ikke sige at indvillig end,
at du som Ansættelse gaaes som det skulde
i England. Dette indvillig vil jeg ikke
forrige Brev, at du selv det ender du
bedømmes. Du vil ogsaa af mit forrige Brev
at jeg var bekant med, at du ikke forog med
Gode med ansættelse den indvillig til en saaledes
Lærling, som jeg tillade i forrige. Dette
den saaledes ender forrige mig, som det
for det mig selv mig som Ansættelse og
lang og gjæde som Ansættelse at om mig
læs fra Drømmes og en anden Ordning

i Smilken jeg faar dig som min midrehabilitir
Medarbejder. - Men nu, efter at min
Sjæle som blæst og ladt, kan jeg mig ligesom
ikke tænke med andre mig om, at jeg saa lidt
Jas brugt min flid og min forsorg.
Den sidste jeg der med ikke, men den første
mit dog snart siger dig, at du som min
Mand ikke mildt befandt dig jaldigt stillet under
en Læge, der er mand til at lade og styre
Alth efter sin egen Ommevise, især det som
det maatte blive mig foruheldt at lade og lade
min Aandskraft i en langere Tid.
Efterlyst jeg jeg uerger Skadet med Druen
betragtning og naar den sløjligt er foruheldt,
for jeg staaet den for ind den Lægebehandling,
at jeg, naar du nok blæst en firdogadue
Mand og en dygtig Læge, Læge "Læge mig
Læge for Lægebehandling", som det Jaldigt
og da nok mildt befandt sig en eller anden
Lægebehandling. - Men jeg indser nu klart,
at jeg ikke er stillet til at lade mig lade
for en Læge og styre den Lægebehandling og
at ikke mildt naar det samme, som foruheldt

ad gjære kunde gøre min Sag. - Jeg blev
ikke det at fejle. Men med en Længsel der
brændte i min Brøst Kraft faldt jeg
og af den ad Længsel affængt. - Der blev
at begynde gøre noget Nyt, hvilket var mig en
færøemuskel. Den første, med hvem jeg var
talt om denne Sag - da jeg havde mig i
Frants Djerup, indvandt sig meget om, at jeg
varefandt sandt sandt anden Samfund.
Jeg udtalte i sinne Ordene, at "i gamle
Tid da man var glad, smilte jeg den Længsel
som: "Gud give at du gjæller mig lidt." -
Jeg forstod ikke den Udtale om "Det første
Maal jeg vil udfylde anden Grund", da jeg var
dog haardt med Afsejeren og sinne fast der,
at naar du sandt og uærligt den forvandede Sjæl
dijfod det at udtale i en selvstændig Hælling
og faulde sig uopmærksom den forvandede Madras
og Menneskehænder - det der blev og Quidra -
jaa - men ogsaa fandt du - Længsel jeg med
Kærlighed for dig Længsel og for det hele den
nogle Konstatering, inden Længsel for at du sinne
Kilde fastholdt den. -

Dele betingelser faaber jeg, som jeg sidst
sagde dig, med mere listede naar du saa
maekt en Alder af 28 Aar og saa bejgled
H) din Vera - og fremm var godt faaledes som
jeg antydede og som du ogsaa selv har min
Glade miger for Lyf til. - Naar du
Lummoer sin faaledes forberedt og gaaet
; Lendte Krola saa jeg gjentagende fast dig,
og siges at alles min, mit og har jeg lade
dig selv maade for din faendlige og
iimmerig Galys dig saarigt jeg fornaars til
at gaaet liggende en selvstandig Lendstilling.
Af mit faarige Vera, saarigt om af alle
mit du har Lummoer stude, at jeg iimerig
Omstandigfodes Lendige mit faendlige til
at din i faendlige Lendstilling og fremm
afsiges med et Lendige; fremm for
fremm Tid so aamma. Det med mere har
Lendige inat dig og inat en Alder. Lad os
draafes de lade mere Draafes.

H) find du so at Lendige i fustand af Lendige, Gjering
og Maltinge blende maae lende saa 1 Aar, medige som alle
at so draafes ligegyldigt saa funder draafes di bejgledes.

II ^{6.61} 17 ⁽²⁾ Jy, mitte ill. gjanu Rimm fuis jyg Janda matlaget
ill Onas paa mit fittu Loran, uen jyg Janda boy
i Jant Seld fannet i Afflu, da den Madron
Janat og Rimm som uogst Rødtaleje og Jyn
drofow Janda amuadet mig am, at lade mig
mitte Jmaalade mi Jana det. - Jaudet ueromætte
Janatjinn as fann fudmæuligt an Sulye af Rimm.
Løst og af den yvriadede Uagaleuæuligt i
bladede Læuagelpe. - Dætte Jys det og fann
ledragt, at al mi i den fittu Eid Jann monst
uogst paa Jantia; i fannige Uge Jot Linds,
Rothet, M. Djörup og i dæuun Uge Jot
Jeri chaus ^{Vogdjuet} J. Neustrup og Fr. Djörup - Jyg
mas det uen i fannige Uge Jot Kriegt, Jann
jyg fann fudmæuligt loaf Joti Heiberg, Jann
jyg Janda den Ona at fann det Lunde. Det
mas an Jæst intæuudant Afflu. Næst Ligeu
intæuudant mas Affluun Jot Jerichaus i Jant
uig leulig - fannu Thorvaldsei - paa Charlakau-
loy. Jis loaf Jav, Jannu R. Niellus, Gade,
H. C. Auder, Marstrand, Waopaa ofte
fann an fannu Læuagelpe, Jælamættia,
Madu. Eouet, fann fannuug fann digne

